

Česká školní inspekce
Pražský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola, Praha 10, Jakutská 2/1210

Jakutská 2/1210, 100 00 Praha 10 - Vršovice

Identifikátor školy: 600 041 140

Termín konání inspekce: 8. – 13. duben 2005

Čj:	01 1382/05-5153
Signatura	oa0cy126

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Škola je příspěvkovou organizací, sdružuje základní školu a školní družinu. V letošním školním roce má 16 tříd s 339 žáky. Realizuje vzdělávací program *Základní škola*, v každém ročníku probíhá v jedné třídě rozšířené vyučování hudební výchovy.

Zřizovatelem školy je Městská část Praha 10 (Vršovická 68/1429, 101 38 Praha 10). Příslušným orgánem státní správy je Magistrát hlavního města Prahy, odbor školství (Učňovská 1/100, 190 00 Praha 9).

PŘEDMĚT INSPEKCE

- ❖ Personální podmínky vzdělávání na 1. a 2. stupni vztahující se k povinným předmětům *český jazyk, dějepis, vlastivěda, občanská výchova, matematika, přírodověda, přírodopis, chemie, hudební výchova a praktické činnosti*, k volitelnému předmětu *literární a dramatická výchova* a k nepovinnému předmětu *sborový zpěv* ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
- ❖ Materiálně-technické podmínky vzdělávání vzhledem k výše uvedeným předmětům ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
- ❖ Průběh a výsledky vzdělávání vzhledem k výše uvedeným předmětům ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
- ❖ Tematicky zaměřená inspekce *Sledování a hodnocení účinnosti prevence sociálně patologických jevů*

PERSONÁLNÍ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Pedagogové vyučující sledované předměty mají převážně odpovídající odbornou kvalifikaci. Z deseti třídních učitelů na 1. stupni je devět kvalifikovaných. Na 2. stupni jeden učitel s plným úvazkem a další dva s částečným (po 6 hodinách týdně) nesplňují podmínky odborné kvalifikace. V menší míře zabezpečují výuku také pedagožky s jinou aprobačí. Vedení školy využívá při skladbě úvazků reálných možností, absence odpovídající kvalifikace má zejména na 2. stupni částečně negativní dopad na didaktickou i odbornou kvalitu výuky.

Organizační řád, který stanoví delegování kompetencí, a navazující interní dokumenty (např. *Plán práce na školní rok, Pracovní náplň zástupkyně ředitele*) jsou precizně vypracované. V naplňování přidělených pravomocí je však občas patrná absence hlubší kontroly, což se odráží zejména v oblasti realizace zvoleného vzdělávacího programu. *Informační systém* využívá standardních mechanismů, v souhrnu je funkční. Poradní a metodické orgány jsou ustavené, avšak v jejich činnosti jsou dílčí nedostatky. Zejména předmětové komise se málo zabývají společným dlouhodobým plánováním výuky, užíváním efektivních metod a forem výuky apod.

Kontrolní činnost vedení školy vychází z *Plánu kontrolní činnosti*, který je podrobně zpracovaný a v praxi uplatňovaný. Hospitační činnost je četná, ale závěry z ní a někdy i přijímaná opatření nejsou vždy dost efektivní. Dílčí rezerva je také v účinném vedení pracovníků bez odborné kvalifikace či vhodné aprobače. Kladem jsou občasné vzájemné hospitace, určené hlavně začínajícím pedagogům.

Další vzdělávání pedagogických pracovníků vychází z *Plánu vzdělávání učitelů*, je podřízeno aktuálním potřebám školy s přihlédnutím k osobnímu zaměření jednotlivců. Značná pozornost

byla věnována základům informačních technologií a různým kurzům zaměřeným na prohlubování odborných znalostí. Výsledky dalšího vzdělávání se však zatím výrazněji nepromítají do kvality výuky, zejména na 2. stupni.

Personální podmínky vzdělávání jsou dobré.

MATERIÁLNĚ-TECHNICKÉ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Prostředí školní budovy působí příznivě. Většina chodeb je vhodně vyzdobena zejména rostlinami, obrazovými reprodukcemi, nástěnkami s žákovskými projekty a výtvarnými pracemi. Školní šatny, umístěné v suterénu budovy, jsou účelně a esteticky zařízené novými dřevěnými skříňkami.

Kmenové třídy na 1. i 2. stupni působí esteticky a obsahují poměrně dost motivačních stimulů pro žáky (např. prezentace žákovských prací, výukové podněty). Kromě nich se vyučuje i v odborných učebnách (hudební výchovy, chemie, v počítačové pracovně, ve školní kuchyňce, dílně) a v okrasné části školního areálu. Pracovna chemie slouží současně jako multimediální učebna, je v ní soustředěna audiovizuální technika (dataprojektor, video a zpětný projektor) podporující názornou výuku sledovaných předmětů, umožňuje také realizaci laboratorních cvičení. V pracovně hudební výchovy je kromě funkční výzdoby k dispozici nadstandardní množství pomůcek včetně rozsáhlého orffovského instrumentáře, audio a video technika, dva klávesové nástroje a kytara.

Pro sledované předměty škola disponuje celkově dostatkem potřebných pomůcek (převážně starších), odborné literatury i didaktické techniky, ne vždy jsou však vhodně a účelně využívány. V českém jazyce na 2. stupni je žádoucí inovace a postupné doplňování pomůcek. Případný deficit ve vybavení nahrazují někteří učitelé iniciativně vlastními materiály (videozáznamy, literatura). Všestranné je vybavení přírodninami k výuce přírodopisu. Minimální je ale pro praktické činnosti (malé množství náradí pro pěstitelství, skrovně vybavená školní dílna i školní kuchyňka). Ve školní dílně jsou nevhodně uloženy i rozbité a vyřazené předměty.

Umístění školní knihovny v kabinetě a řazení knih v prosklených skříních neumožňuje žákům efektivní práci s knihami. Přesný počet knižních svazků nelze zjistit (nejdou správně označeny). Chybí řád školní knihovny a přírůstkový i úbytkový seznam s evidencí celého knižního fondu.

Fond učebnic a učebních textů odpovídá vzdělávacímu programu, v řadě předmětů jsou v ucelených souborech jednoho nakladatelství, což usnadňuje zajištění návaznosti učiva. Při výuce jsou někdy užívány i vhodné alternativní materiály (např. encyklopedie, pracovní listy).

Materiálně-technické podmínky jsou celkově dobré.

PRŮBĚH A VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávací program

Při realizaci vzdělávacího programu *Základní škola* postupuje škola převážně podle schválených učebních dokumentů. Dílčí nedostatky v dodržování osnov jsou v předmětu hudební výchova, kde je ve 2. – 7. ročníku ve třídách s rozšířeným vyučováním tohoto předmětu jednou týdně začleňováno učivo dramatické výchovy a dále v předmětu praktické

činnosti jsou zařazována v 9. ročníku témata jiných předmětů (rodinné výchovy a volitelného předmětu výtvarné činnosti). Na povinnou výuku vhodně navazují volitelné předměty, jejich zaměření souvisí s personálními možnostmi školy a koresponduje se zájmy žáků. Profilaci školy podporuje nepovinný předmět sborový zpěv na obou stupních školy.

Rozvrh hodin je spolu s reálnou výukou v souladu s učebním plánem, převážně respektuje zásady psychohygieny. Jediným, avšak závažnějším nedostatkem je pouze pětiminutová přestávka mezi 6. a 7. vyučovací hodinou. *Školní řád* je funkční, zohledňuje dosavadní praxi školy. Jeho součástí je i klasifikační řád. *Pedagogická dokumentace* je průkazně vedena. Třídní knihy zachycují průběh vzdělávání, některé zápisy o probraném učivu jsou však příliš obecné.

Funkční *informační systém* vůči žákům a rodičům využívá běžných nástrojů. Záznamy klasifikace v žákovských knížkách jsou však někdy málo konkrétní (chybí předmět klasifikace). Kromě třídních schůzek se rodiče informují při pravidelných konzultačních hodinách všech učitelů. Mohou také využít (např. pro omlouvání absencí) školní e-mailovou adresu. Základní údaje, ale i aktuální zprávy a zajímavosti lze získat na webových stránkách školy. Podněty ze schránky důvěry a z Rady žáků, které řeší vedení školy, jsou zároveň zpětnou vazbou pro pedagogický sbor. Rodiče pomáhají při řešení výchovných problémů, participují na akcích organizovaných školou, a to organizačně i finančně. Třídní důvěrníci jsou také v pravidelném kontaktu se školní radou (dříve rada školy). Výroční zpráva o činnosti školy je vypracována v souladu s právním předpisem.

Podpurná opatření pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP) jsou účinná. Pro integrované žáky jsou ve spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou (PPP) vypracovány individuální vzdělávací programy. Škola zohledňuje na základě konkrétního doporučení PPP i další žáky se vzdělávacími problémy. Speciální pedagogové organizují dyslektickou nápravu i s využitím vhodného výukového softwaru. V kompetenci výchovného poradenství je především péče o žáky se SVP, účast při řešení výchovných i vzdělávacích problémů, pomoc dětem při volbě další vzdělávací cesty, konzultace pedagogicko-psychologické problematiky s rodiči a s učiteli, spolupráce s orgány sociální péče, Policií ČR a dalšími institucemi. Vážné výchovné problémy projednává se žáky i jejich rodiči výchovná komise.

Své schopnosti a zájmy žáci uplatňují zejména v soutěžích organizovaných školou i jinými subjekty a v hudebních aktivitách. Rozvoj jejich osobnosti pozitivně ovlivňují i partnerské kontakty se školami v Dánsku a Chorvatsku.

Prevence sociálně patologických jevů se na základě stanoveného ročního plánu cíleně orientuje na jednotlivé věkové skupiny dětí. Prostřednictvím besed a seminářů i dalších akcí získávají nejen důležité informace, ale i potřebné dovednosti (např. komunikace v zátěžových situacích). Dotovaný projekt „Proti drogám 2004 - zdravé město“ je zaměřen na žáky současného a příštího 5. ročníku. Primární prevence se orientuje také na individuální pomoc jednotlivým dětem a na osvětu mezi rodiči.

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech

Český jazyk a volitelný předmět literární a dramatická výchova

Výuka je v souladu s obecnými cíli a zásadami vzdělávání. Zvolené vzdělávací cíle v českém jazyku respektovaly zásadu kontinuity a soustavnosti. Pracovní tempo bylo přiměřené věku žáků, jejich individuální potřeby však nebyly příliš respektovány. Pedagogové se na vyučování připravovali, struktura vyučovacího celku však nebyla vždy uspořádána optimálně, často chyběly shrnutí a závěr. Literární a dramatická výchova usiluje o podporu dětské

kreativity a vlastní tvorby, ale není koncipována jako ucelený systém, který k tomu účelu žákům poskytuje potřebné znalosti, a především dovednosti.

Didaktická technika, názorné učební pomůcky ani jazykové příručky nebyly až na výjimky využity, žáci pracovali často pouze s učebnicemi popř. pracovními listy a texty na tabuli. Nepříliš vhodná byla práce se zastaralým vydáním pravidel pravopisu, které si přinesli z domova.

Vyučující zvolili především frontální metody výuky, jen někteří organizovali také práci ve dvojicích nebo skupinách. K upevňování učiva i k získání zpětné vazby využívali zejména řízený rozhovor, písemné procvičování, samostatnou práci, práci s učebnicemi a s pracovními listy. Poznatky předávali učitelé dětem věcně i odborně správně, dbali na dodržování naučených postupů i na souvislé a výstižné vyjadřování. K vlastnímu zjišťování a vyhledávání informací však byli žáci vedeni minimálně.

Žáky účinně motivovalo zařazení problémových úloh, využití hádanek a křížovek a občasné využití skupinové práce. V 1. třídě získala učitelka velkou pozornost dětí a zvýšila jejich aktivitu při řešení úkolů použitím velké textilní loutky.

K rozvoji komunikativních dovedností žáků a jejich spolupráci nedávala frontální výuka příležitost, převažující stereotypní průběh hodin nepodporoval jejich aktivitu a zájem. V klidné pracovní atmosféře děti respektovaly pokyny učitelů a pravidla vzájemné komunikace. Vyučující někdy zapomínali zařazovat relaxační chvíle.

Průběžné pozitivní hodnocení, ocenění pokroku, pochvala a odměna zvyšovaly aktivitu žáků. K hodnocení práce spolužáků a k sebehodnocení byli žáci vedeni jen v některých hodinách. Klasifikace v žákovských knížkách vychází především z písemného prověřování znalostí. Výrazně převažují známky z jazykové složky předmětu.

Průběh a výsledky vzdělávání v českém jazyku a volitelném předmětu literární a dramatická výchova jsou dobré.

Matematika

Stanovené vzdělávací cíle byly převážně reálné a pedagogové je většinou průběžně konkretizovali. Ne vždy se je však zdařilo beze zbytku splnit. Ve své aktuální přípravě na vyučování se učitelé často orientovali pouze na věcný obsah učiva, občas chybělo hlubší zaměření na efektivitu užívaných metod a forem, někdy i na účinnou podporu názornosti. Návaznost probíraného učiva na předcházející byla optimální.

Pedagogové ve sledovaném vyučování využívali účelně učebnice, pracovní sešity, občas i pracovní listy se zajímavými alternativními úlohami. Ojediněle byly použity k podpoře názornosti jiné pomůcky (např. při porovnávání úhlů). K možnému zefektivnění průběhu vzdělávání však vyučující nevyužívali didaktickou techniku.

Převažující frontální výuku pedagogové někdy doplňovali vhodně prací skupin, dvojic nebo využili vnitřní diferenciaci, kdy žáci řešili úlohy rozdílné obtížnosti. Pozitivem byla možnost si práci vzájemně zkontrolovat a případné chyby společně odstranit. Ojediněle bylo rozdělení do skupin neúčelné, kompetence v rámci skupiny byly nejasné (menšina pracovala převážně samostatně a většinou pomáhala vyučující). Při osvojování nového učiva učitelé vycházeli z mnohdy dobrých znalostí žáků, kteří dokázali vyvodit nové poznatky. Celkovou efektivitu učení ale občas negativně ovlivnila jednotvárnost dlouho užívané metody (řízený rozhovor). Pouze výjimečně byla zařazena relaxační chvíle, tempo výuky nebylo vždy přiměřené možnostem jednotlivců.

K účinné motivaci využili pedagogové většinou vlastních zkušeností a dovedností žáků, a to

zejména na 1. stupni. Podnětně někdy působily zajímavé úlohy (např. s magickými čtverci), případně mezipředmětové souvislosti. Pouze výjimečně však vyučující vytvořili prostor pro analýzu chyb. Zájem žáků o předmět, a tím i jejich aktivitu občas podporovaly vhodně kladené problémové otázky. Na 2. stupni ale byli někteří zcela pasivní, s evidentní rezignací na úspěch, což se projevilo i sklonem k nekázní.

Žáci většinou komunikovali s využitím správné odborné terminologie a účelně používali specifické zápisy. Převážně pozitivně reagovali na možnost vyjádřit svůj názor, při málokdy zařazené diskusi dokázali vhodně argumentovat. Kvalitu sledované výuky ojedinele snížilo málo příznivé pracovní klima, kdy vyučující nepřistupovala k žákům s patřičnou vstřícností a tolerancí.

Pedagogové vedli žáky poměrně často pouze k sebereflexi, účinné metody hodnocení byly využívány minimálně. V závěru většiny sledovaných hodin chyběl časový prostor pro celkové zhodnocení dosažených cílů a případné ocenění jednotlivců. Frekvence známek je dle žakovských knížek vhodná, vytváří zpětnou vazbu pro žáky i rodiče.

Průběh a výsledky vzdělávání v matematice dosahují vyšší kvality ve sledovaném vyučování na 1. stupni, celkově jsou průměrné.

Chemie, přírodopis a přírodověda

Stanovené cíle výuky jsou v souladu se zásadami vzdělávání, učivo na sebe navazuje. V přírodopise a chemii je patrna propojenost na školní plán environmentální výchovy a vhodné zařazení tematiky o chování obyvatelstva za mimořádných situací a v přírodovědě účelné zařazení témat kurzu *Výchova ke zdraví*. Bezprostřední příprava učitelů na vyučování byla promyšlená, včetně přípravy učebních pomůcek, cíle byly převážně vhodné, výjimečně časově nadhodnocené. Během roku jsou v různé míře realizovány laboratorní práce.

Většina učitelek účelně využívala dostupnou didaktickou techniku, přírodniny, další názorné pomůcky a literaturu. Menší důraz je kladen na tvorbu žakovských laboratorních dovedností v chemii.

Učitelky užívaly frontální formu výuky, v jejím rámci většinou efektivně střídaly slovní metody (řízený rozhovor, výklad, práce s učebnicí, s naučným obrazem nebo tabulkou), které zejména v přírodopise často účelně doplňovaly demonstracemi přírodnin. V menší míře se uplatnila i skupinová práce, při které žáci rozvíjejí týmovou spolupráci, nebo samostatná tvorba referátů, která vyžaduje vyhledávání potřebných informací z různých zdrojů. Efektivitu těchto forem poněkud snižovala malá možnost prezentace výsledků a jejich dalšího využití pro utvrzení a rozšíření poznatků. Vyučující jen málo diferencovaly učivo; pracovní tempo a obtížnost úkolů při samostatných pracích byly stejné pro všechny (chemie). Občas neposkytovaly žákům dostatečný prostor k vyjádření (např. po přírodovědné přednášce). Tempo výuky bylo někdy příliš náročné. To se projevilo v klesající koncentraci žáků (chemie).

Motivace vycházela z průběžného kladného hodnocení, mezipředmětových souvislostí, vhodně užitých pomůcek, hlavně naučných filmů a přírodnin. Pozitivně působí i zapojení žáků do opakování (příprava otázek, vyvolávání spolužáků a posouzení správnosti jejich odpovědí). Žáci převážně dodržují pravidla komunikace, pouze při snížené koncentraci nebyla ojedinele respektována dohodnutá pravidla chování.

Učitelky často a vhodně uplatňovaly různé způsoby hodnocení, využívaly v menší míře i sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků.

Průběh a výsledky vzdělávání v chemii, přírodopisu a přírodovědě jsou velmi dobré.

Dějepis, občanská výchova a vlastivěda

Vyučování je v souladu s obecnými cíli a zásadami vzdělávání. Učivo na sebe tematicky navazuje, stanovené výukové cíle byly konkrétní a reálné, nedařilo se je však ve všech případech zcela naplňovat. Plánování vyučovacích celků není vždy důsledně promyšlené, méně pozornosti se věnuje jejich důkladné didaktické analýze. Kromě obsahu učiva se jen zřídka zaměřuje i k cílovým kompetencím a k mezipředmětovým vztahům. Z těchto důvodů jsou vypracované roční plány často formální. Dochází také k časovému skluzu, důsledkem je např. skutečnost, že v dějepisu v 9. ročníku zbývá nyní jen velmi málo času pro výuku nejnovějších a soudobých dějin (po r. 1945).

Ve vyučování se účelně používají zejména pracovní listy nebo pomůcky připravené učiteli, zčásti také encyklopedie a naučná literatura. Někdy se však opomíjí učebnice jako nejdostupnější vhodný pracovní materiál pro žáky. Výjimkou bylo velmi zdařilé funkční uplatnění audiovizuální techniky ve vlastivědě.

Z hlediska organizace a metod mělo značný podíl frontální vyučování s převahou činnosti učitele, např. výklad, řízený rozhovor, kdy žáci zůstávali většinou, nebo i zcela, pasivními příjemci informací a vyučovací celek postrádal vnitřní dynamiku. Některé dílčí nedostatky se týkají odborné a věcné stránky výuky. Efektivitu práce ve skupinách (např. v občanské výchově) limitovala neucelená tematická struktura a zadání, které neodpovídalo možnostem v reálné životní situaci. Aktivní osvojování učiva (např. ve většině vlastivědy, zčásti v dějepisu, výjimečně v občanské výchově) stimuluje např. projektové vyučování, podpora názornosti, práce s dokumentem, řešení problému nebo uplatnění vlastních znalostí a zkušeností žáků.

Míra pozitivní motivace byla přímo úměrná efektivitě vyučovacích metod. Jen v některých případech styl vyučování výrazně probouzí vlastní zájem dětí a rozvíjí jejich komunikační dovednosti; projevují velmi dobré znalosti, a tím získávají pocit úspěšnosti. Menší důraz na kvalitu mluveného projevu se odráží i ve vyšších ročnících v problémech s výstižným a srozumitelným vyjadřováním.

Hodnocení, ať již individuální nebo celkové, průběžné nebo závěrečné, mělo motivační charakter a většinou bylo obvyklou součástí výuky. Bývá však někdy paušální a nediferencované, a tím se jeho motivační účinnost devaluje. Málokdy žáci hodnotí své výkony i sami nebo vzájemně mezi sebou. Klasifikace zaznamenaná v žákovských knížkách je přiměřeně četná aktuálnímu období školního roku.

Průběh a výsledky vzdělávání v dějepisu, občanské výchově a vlastivědě jsou dobré.

Hudební výchova a nepovinný předmět sborový zpěv

Cíle sledovaného vzdělávání byly převážně reálné a vyučující je průběžně konkretizovali. Jejich příprava na vyučování byla většinou mimořádně kvalitní. Pouze v části výuky (ve třídě s rozšířeným vyučováním předmětu) nebyl vhodně stanoven vzdělávací cíl – zaměření odpovídalo tematicky jinému předmětu (dramatické výchově).

Při vyučování jsou účelně využívány četné pomůcky včetně žákovských rytmických i melodických nástrojů, což se projevilo zjevnými dovednostmi žáků při jejich používání.

Struktura vyučovacích hodin a užívané činnosti umožňovaly maximální angažovanost žáků. Zvolené metody i formy byly dostatečně pestré, funkčně na sebe navazovaly. Vhodně zvolená dechová a hlasová cvičení byla průpravou ke kvalitnímu zpěvu, často vícehlasému. Žáci se správně orientovali v notovém zápisu, rozlišovali hudební nástroje, často a s úspěchem užívali nástroje orffovského instrumentáře. K jejich komplexnímu rozvoji přispěly poslechové ukázky, které přijímali se značným zájmem, v souvislosti s nimi plnili zadané úkoly. Jejich

dovednosti a znalosti z celé oblasti hudby mají celkově nadstandardní úroveň. Většinu výuky ve třídách s rozšířeným vyučováním předmětu zajišťují dvě kvalifikované mladé učitelky, které mají mimořádné schopnosti rozvíjet všestranně hudebnost žáků. Další realizují dva pedagogové bez příslušné kvalifikace, což má částečně negativní dopad na kvalitu. Nedostatkem je zejména zařazování jiných témat než stanoví osnovy (dramatická výchova), což snižuje možnosti rozvoje hudebních činností.

Žáci byli motivováni převážně atraktivitou obsahu a pestrostí nabídnutých činností, které podporovaly jejich aktivitu. Nadstandardní byla např. motivace k poslechu, kdy vyjadřovali své pocity a následně vyvodili rozdíl mezi tóninami dur a moll. Využívání vlastních znalostí a zkušeností, často i příkladný hudební projev vyučujících, vedly k výrazné snaze o co nejlepší společnou hudební činnost. Občasné zařazení mezipředmětových souvislostí dětem dotvářelo vhodný prostor pro sdělení jejich názorů.

Ve sledovaných hodinách panovala většinou příznivá atmosféra, žáci byli povzbuzováni způsoby vhodnými k jejich věku a spontánnosti. Pravidla komunikace byla obvykle zřetelná, verbální i neverbální projev (dirigování) učitelek byl na vysoké úrovni. Vzájemná tolerance se odrážela v kladném vztahu dětí k vyučovanému předmětu.

Vyučující žáky průběžně hodnotili zaslouženými pochvalami. Často je vedli k sebekontrolě, avšak méně již k potřebnému vzájemnému posuzování výkonů.

Průběh a výsledky vzdělávání v hudební výchově jsou velmi dobré.

Praktické činnosti

Vyučování bylo v souladu s obecnými cíli a zásadami vzdělávání. Učitelky na 1. stupni respektují osnovy, jejich plány ukazují na mezipředmětové vztahy hlavně k výtvarné výchově. Dlouhodobé plánování na 2. stupni ale není správně promyšlené, neodpovídá zcela podmínkám školy. Někteří vyučující zařazují do výuky i témata, která nerespektují platné osnovy.

Učitelé využívali poměrně malé množství pomůcek, volili metody a formy práce s přihlédnutím k vybavení školy.

Ve sledované výuce se učitelky na 1. stupni při frontální i skupinové práci zaměřily na tvorbu žákovských dovedností: zařadily hlavně práci s papírem, kterou vhodně propojily s rozvíjením dětské fantazie a představitosti. Skupinová práce na 2. stupni sice podporovala týmovou spolupráci, nebyla však učitelé vždy dobře organizačně připravena. Pouze výuka vedená vyučující s odbornou kvalifikací byla promyšlená a systematická, ale zaměřená hlavně na tvorbu poznatků a dovedností laboratorních, vytváření návazných dovedností pracovních bylo spíše sporadické. Vyučující většinou nediferencovali požadavky na žáky, pouze při pěstitelství (žák s alergií). Tempo výuky bylo přiměřené, učitelé žákovskou práci řídili za současného respektování bezpečnostních hledisek, průběžně hodnotili a pomáhali při překonávání obtíží.

Vyučujícím se daří zaujmout žáky řešením konkrétních úkolů. V hodinách převažuje velmi příjemné klima, dohodnutá pravidla komunikace jsou respektována.

Hodnocení žákovské práce v průběhu i závěru hodin je na 1. stupni velmi důležitou součástí hodin, na posouzení výsledků se podílejí všichni žáci. Na 2. stupni má charakter nenáročné klasifikace.

Průběh a výsledky vzdělávání v praktických činnostech mají vyšší úroveň na prvním stupni, celkově jsou dobré.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

V českém jazyce a v matematice zadávají učitelé pravidelné kontrolní práce. Jejich podrobná analýza poskytuje zpětnou vazbu a možnost srovnání výsledků v rámci ročníku. Školní anonymní anketa oslovila žáky 8. a 9. ročníku, kteří hodnotili srozumitelnost výuky, podporu tvůrčího myšlení, využívání učebních pomůcek, ale také připravenost učitelů, jejich vztah k žákům a jejich schopnost respektovat názory dětí. Zpětná vazba vedoucí k pozitivnímu posunu v kvalitě výuky se však zatím výrazněji neprojevuje. Prvním rokem využívá škola komerční testy *Kalibro*.

Žáci se hojně účastní vědomostních, uměleckých a sportovních soutěží (např. ze sledovaných předmětů olympiády z českého jazyka, matematické, dějepisné, chemické a biologické, matematických soutěží *Klokan* a *Pythagoriáda*). Často se uplatní v obvodním kole, výjimečně i v kolech vyšších. K dobrému jménu školy přispívá prezentace na veřejnosti, např. v oblasti hudebních aktivit souvisejících s její profilací.

O některých výsledcích vzdělávání (např. celkový prospěch, úspěšnost v soutěžích a v přijímacím řízení) informuje výroční zpráva. Z uvedených zjištění vyplývá, že škola využívá některé vlastní i externí nástroje, ale dosud nevytvořila ucelený funkční systém vnitřní evaluace.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech jsou celkově dobré.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Tematicky zaměřená inspekce

V rámci inspekce byla provedena tematická inspekce zaměřená na sledování a hodnocení účinnosti prevence sociálně patologických jevů. Škola má zpracovaný „Minimalní preventivní program“ a její aktivity směřují na minimalizování nežádoucích sociálně patologických jevů mezi žáky. Součástí šetření byla také standardizovaná dotazníková anketa mezi žáky 2. stupně, kteří v odpovědi na volnou otázku oceňovali zejména „jistotu“ a „bezpečí“.

Škola se problematikou zabývá, přijatý systém je účinný.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí MŠMT o změně zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č. j. 18 549/2004-21 ze dne 24. 5. 2004 s účinností od 1. 9. 2004
2. Jmenování ředitelky školy do funkce vydané dne 27. 8. 2001 Odborem školství MHMP č. j. SKU-07/578/2001 s účinností od 1. 9. 2001
3. Učební plány a osnovy vzdělávacího programu *Základní škola* čj. 16 847/96-2 a čj. 21 969/96-22
4. Třídni knihy, školní řád, záznamy z pedagogických rad vedené ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
5. Evidence údajů o žácích (třídni výkazy, katalogové listy) ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce

6. Rozvrh hodin a stanovení přestávek (dle časového rozvrhu vyučovacích hodin) ve školním roce 2004/2005 k datu inspekce
7. Vnitřní dokumentace školy (*Organizační řád*, pracovní náplně, záznamy metodických orgánů, tematické plány sledovaných předmětů, záznamy z kontrolní a hospitační činnosti vedení školy) vedená ve školním roce 2004/2005
8. Žákovské knížky ze tříd IV. A, VI. B. a IX. B ve školním roce 2004/2005
9. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2003/2004
10. Doklady o vzdělání pedagogických pracovníků vyučujících sledované předměty – dle předmětu inspekce k jejímu datu
11. Podkladová inspekční dokumentace, hospitační záznamy ČŠI
12. Zápis z jednání ČŠI s ředitelkou školy o nedodržování osnov ve školním roce 2004/2005 ze dne 13. dubna 2005

ZÁVĚR

Pedagogický sbor se postupně stabilizuje, pozitivem je značný počet učitelů s odbornou kvalifikací. Organizace činnosti školy jim převážně vytváří dobré pracovní podmínky. Výraznější nedostatky jsou v účinnosti vnitřní kontroly vedení školy a v systému činnosti metodických orgánů, dílčí v autoevaluaci. Kvalitně propracovaný je informační systém. Na velmi dobré úrovni je výchovné poradenství včetně prevence sociálně patologických jevů. Personální podmínky umožňují realizovat zvolený vzdělávací program v plném rozsahu.

Prostorové podmínky jsou dobré, většina interiérů je pro výuku podnětná. Vybavení učebními pomůckami je v souhrnu standardní. Dílčí rezervy existují v některých předmětech (např. český jazyk, praktické činnosti), výraznějším problémem je nedostatečné či neefektivní využívání. Pro žáky nevhodné je umístění a uspořádání školní knihovny. Nadprůměrné je vybavení k výuce hudební výchovy, přírodopisu i chemie, které mnozí vyučující v maximální míře využívají. Materiálně-technické podmínky, i když s dílčími nedostatky, umožňují realizovat zvolený vzdělávací program.

Škola realizuje zvolený vzdělávací program s dílčími nedostatky v hudební výchově a v praktických činnostech. Převažuje frontální způsob vyučování, aplikované metody i formy jsou někdy málo efektivní a ne vždy vedou k úspěšnému naplňování zvolených cílů. Průběh výuky je velmi dobrý v profilujícím předmětu hudební výchova (i přes částečné neplnění osnov) a ve sledovaných přírodovědných předmětech, spíše podprůměrný v praktických činnostech na 2. stupni. Pozitivem je snaha některých pedagogů o rozvoj komunikativních dovedností žáků a převážně vstřícný přístup. Dílčím negativem je monotónní průběh výuky a nedocení významu hodnocení žáků. Vzdělávání má v souhrnu dobrou úroveň.

Hodnotící stupnice:

vynikající	velmi dobrý	dobrá (průměrná)	vyhovující	nevyhovující
------------	-------------	------------------	------------	--------------

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Inspekční tým	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Věra Vítová	V. Vítová v. r.
Členka týmu	Mgr. Noëlle Kleinová	N.Kleinová v. r.
Členka týmu	RNDr. Jitka Loubová	J. Loubová v. r.
Člen týmu	Mgr. Jiří Vagenknecht	J. Vagenknecht v. r.
Člen týmu	Mgr. Bedřich Hájek	B. Hájek v. r.

V Praze dne 6. května 2005

Razítko

Dle § 174 odst. 13 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Pražský inspektorát, Arabská 683, 160 66 Praha 6. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem ČŠI k jejich obsahu zasílá ČŠI zřizovateli a školské radě, inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná.

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující projednání a převzetí inspekční zprávy

Datum: 9. května 2005

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení

Podpis

Mgr. Miluška Rybičková, ředitelka školy

M. Rybičková v. r.

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Městská část Praha 10 Vršovická 68/1429, 101 38 Praha 10	2005-05-26	01 1383/05-5153
Petr Kadeřábek předseda Rady školy V Olšinách 25, 100 00 Praha 10	2005-05-26	01 1383/05-5153

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
---	---	Připomínky nebyly podány.